

φτιαξιά

φτιαξιά κ. **φκιαξιά**, **η**, ουσ. [από το θέμα αορ. του ρ. φτιάχνω + κατάλ. -ιά], η σωματική κατασκευή του ανθρώπου, τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του ανθρώπου: «είναι ένα παλικάρι με γερή φτιαξιά || είναι ένα παλικάρι με όμορφη φτιαξιά»· βλ. και λ. φτιάξη·

- τι φτιαξιά άνθρωπος είναι; **α.** ποια είναι τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του (είναι ψηλός, κοντός, γεροδεμένος, μαλθακός, όμορφος, άσχημος;): «επειδή ποτέ δεν τον έχω δει, πες μου, τι φτιαξιά άνθρωπος είναι;». **β.** ποια είναι τα ψυχικά του γνωρίσματα (είναι καλός, κακός, τίμιος, άτιμος, απατεώνας;): «επειδή θέλω να κάνω μια δουλειά μαζί του, πες μου εσύ που τον ξέρεις, τι φτιαξιά άνθρωπος είναι;».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας